Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor
Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links
Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

ISSN 0903-3505

Lokalhistorisk Forening i HILLERØD KOMMUNE

MEDLEMSBLAD

1993-3

SLÆGTSFORSKERNES BIBLIOTEK

ARRANGEMENTER

ÅRETS HUS 1993

Som meddelt i dagspressen er "Nordsten"s tidligere støberihal, der skal tjene som Hillerøds Kulturhus, udpeget som Lokalhistorisk Forenings "Årets Hus 1993".

Arbejdet med restaureringen og ombygningen er nu overstået, og den del af festlighederne, som Lokalhistorisk Forening står for i den forbindelse, finder sted lørdag den 18. september kl. 12. Her vil arkitekt, professor Vibeke Dalgas fortælle om bygningens historie og arkitektur, og Margrethe Krogh Sørensen overrækker æresprisen til byens borgmester.

Som de tidligere år indbydes foreningens medlemmer og andre interesserede til at deltage i begivenheden.

FOREDRAG

Den 12. oktober kl. 19.30 afholder foreningen i samarbejde med Hillerød Bibliotek et meget spændende arrangement. Entertaineren og filmsmanden Erik Clausen vil tale om emnet "Fra gøglernes værksteder".

Da der endnu ikke er truffet aftale om, hvor mødet skal afholdes, må man forud for arrangementet orientere sig gennem de lokale aviser eller henvende sig til et af bestyrelsesmedlemmerne. Telefonnumrene er anført på bladets sidste side.

Postkortaften

Torsdag den 4. november kl. 19.30 vil postkortsamleren Jørgen Elsøe ved et lysbilledforedrag fortælle om postkortets udviklingshistorie, give eksempler på de forskellige postkortgenrer og sige noget om postkort som historisk kildemateriale. Efter foredraget vil der blive mulighed for, at mødets deltagere vil kunne få en snak med Jørgen Elsøe eller stille spørgsmål, og man er derfor velkommen til selv at medbringe gamle postkort.

Mødet afholdes på Hillerød Bibliotek. Der er gratis adgang for medlemmerne, mens gæster betaler 20 kr.

SLÆGTSFORSKERNES BIBLIOTEK

DENCKER·KLUMPENS FAR

Rudolf Johan Frederik Dencker voksede op i Horns Herred, hvor han blev født den 16. marts 1876. De var otte søskende. Faderen var dræningsmester og arbejdede på Jægerspris. Efter sin konfirmation i 1890 kom Rudolf Dencker i bagerlære i Frederikssund hos konditor Carl Johan Agerlin, som på Frederik VIIs anbefaling havde været i Paris for at lære konditori.

"Svanen" på Slotssøen i begyndelsen af 1950erne. I båden ses fra venstre Dencker, Karin og Karl-Aksel, bag hvem bådens svanehoved anes.

Den 19. maj 1894 aflagde Dencker svendeprøve som bager og konditor, og i 1904 blev han gift med Ellen Margrethe Jensine, født Eriksen.

SLÆGTSFORSKERNES BIBLIOTEK

De flyttede siden til Hillerød og boede først nogle år på Overdrevet. I 1925 åbnede de en konfektureforretning i Helsingørsgade 37. Forretningen, som de drev i 24 år, havde kun lukket en dag om året, og det var første juledag. Fra 1938-1962 boede de i Hillerød Borgerstiftelse, medens de tilbragte deres sidste år på De gamles Hjem på Kirsebærbakken.
Karin Aagesen, datter af tidligere portner ved Hillerød Borgerstiftelse, Emil Frederiksen, fortæller:

"Vi købte altid ind hos "slikmutter", frk. Jensen, når vi skulle have slik, men Denckers havde haft forretningen indtil 1949, samme år, som vi flyttede ind i Borgerstiftelsen.
Efter at Denckers havde afhændet forretningen, fortsatte de med at lave Dencker-klumper i deres lejlighed i Borgerstiftelsen. Det var ham, der lavede Dencker-klumperne, og der var enten vanilleessens eller chokolade i. Det var de to slags, han lavede. Han lavede en sej sirupmasse, som blev trukket ud til lange stænger, og så klippede han bolcherne med en særlig saks. Når vi havde fødselsdag, min bror Karl-Aksel og jeg, så lavede Dencker altid, ja, mindst 1000 bolcher til os, som vi fik i en kæmpe pose. Og så havde vi dem med i skolen til at dele ud af. Og så kunne vi ikke sige noget, fordi de satte sig fast i tænderne. De var jo specielle, hans "klumper". De hed ikke andet end "Dencker-klumper", og hele Nordsjælland kendte dem.
Og til jul så lavede han altid en masse marcipan. Han var jo gammel konditor, så han havde de rigtige forme, som man lavede det med. Til jul skulle vi altid lave marcipanfigurer. Og han fortalte os, hvordan vi skulle gøre, og vi dekorerede med grønt og rødt og gult og lavede grise, masser af grise og frugter og gulerødder.
Rudolf Dencker var meget glad for børn, men til sin store sorg havde han ingen selv. Men han gik altid i spidsen og raslede penge ind til bl.a. Børnehjælpsdagen, og han satte en ære i at slå sin egen rekord.
Dencker tog sig meget af os børn på Borgerstiftelsen, og jeg spillede hos ham. Han spillede violin, og det gjorde hans kone også, men de kunne begge to spille på mange andre instrumenter. Han spillede som sagt helst violin, og derfor kom jeg til at

SLÆGTSFORSKERNES BIBLIOTEK

spille violin. Når Dencker og jeg spillede sammen, så råbte fru Dencker: "Rudolf, du spiller falsk!", for han var så døv, at han ikke selv kunne høre, hvordan han spillede. Og når han kaldte på sin kone, kunne det høres viden om: "Margret', Margret'"! Karl-Aksel slog på et tidspunkt på triangel, men han gad altså ikke. Han kunne ikke sidde stille, så han kunne ikke slå takten. Jeg spillede i mange år. Men så syntes Dencker på et tidspunkt, at nu kunne han ikke lære mig mere, og så fortsatte jeg med at spille violin hos Børge Wagners far. Og bagefter spillede jeg så klaver hos fru Møller på Milnersvej 12.

Margrethe og Rudolf Dencker fotograferet i Borgerstiftelsens have i anledning af deres guldbryllup i 1954.

Dencker var også kendt for sin båd, som han sejlede rundt i på Slotssøen. Båden hed "Svanen", fordi den havde et svanehoved i stævnen. Den var så tung at ro. Den blev fyldt op med cement, fordi den skulle være tæt, og så tjærede han den bagefter. Den var ikke til at slæbe hverken frem eller tilbage. Det var jo en

SLÆGTSFORSKERNES BIBLIOTEK

træbåd, og han tjærede og malede den hvert år. Og når han var ude at sejle i den, så ringede han med med en kæmpe skibsklokke, der var monteret på båden. Til Sankt Hans og ved andre festlige lejligheder var den pyntet med kinesiske lygter.
Vi fik lov til at sejle med ham, fordi vi hørte til stedet. Jeg kan huske, vi roede hele søen rundt, helt op til slottet og under broerne.
Men til sidst kunne båden ikke holde tæt mere, og den måtte synge sin "svanesang". Den lå inde mellem sivene ved bredden, og pludselig sank den".

Rudolf Dencker ved en indsamling i 1965.

Den 3. marts 1967 døde Rudolf Dencker, næsten 91 år gammel. Hans kone var død 2 år tidligere, den 15. april 1965.

Eva Holm-Nielsen

Kilder:

Borella-Hansen: "Dencker med "klumperne"", Frederiksborg Amts Avis, 1. december 1969.
Knud B. Christoffersen: Købstaden Frederikssunds historie 1801-1970 I, Frederikssund 1986.
Rudolf Dencker: "Minder fra Horns Herred og Frederikssund", Kultur og Folkeminder VIII, 1956.
Nekrolog i Frederiksborg Amts Avis, 7. marts 1967.
Mundtlige oplysninger: Karin Aagesen og Karl-Aksel Frederiksen.
Vejviser for Frederiksborg og Holbæk Amter. Med Byer og Landsogne 1910-14, Helsingør 1910.

SLÆGTSFORSKERNES BIBLIOTEK

FLYGTNINGE PÅ GRUNDTVIGS HØJSKOLE

På Grundtvigs Højskole levede man i alle krigsårene i frygt for, at den tyske værnemagt skulle beslaglægge skolen til troppeindkvartering.

Man nåede imidlertid helt frem til marts 1945, før skolen måtte lukke, og på dette tidspunkt var kravet fra tysk side rømning af alle bygningerne til tyske flygtninge.

Margrethe Christiansen fortæller i skolens årsskrift (1945) om de foranstaltninger, man fra den tid, da flygtningene begyndte at komme til Danmark, havde gjort på skolen med henblik på en mulig beslaglæggelse: Møbler, tøj, porcelæn, køkkeninventar, henkogte madvarer brændsel m. v blev i videst muligt omfang flyttet bort fra skolen. Det måtte foregå i største hemmelighed.

Man havde fået hjælp til opmagasineringen hos naboer eller hos andre af skolens venner, i et enkelt tilfælde så langt borte som i Harløse.

På vinterkursusets sidste skoledag, den 25. marts, blev højskolen om formiddagen adviseret af skolebestyrer Stenberdt, Marie Mørks Skoler, om at der kunne forventes en henvendelse fra tysk side med krav om rømning på korteste tid.

Opringningen kom kl. 17, og umiddelbart efter indfandt der sig en tysk officer på højskolen. Han krævede, at alt (tilbageværende) indbo, møbler, porcelæn, sengetøj m. m. skulle stilles til rådighed fra den 27. marts kl. 12.

Om eftermiddagen den 26. ændredes tidspunktet imidlertid til samme dags aften, og der blev straks sendt 50 tyske soldater ud på skolen. De skulle være behjælpelig med at bære beboernes private ejendele ud på plænen.

Så kom flygtningene, og de tog straks alle bygningerne i besiddelse, også udhusene, som de efter aftalen ikke skulle have haft adgang til. Men de rykkede uden videre ind. I svinestalden spiste de svinefoderet, og i hønsehuset tog de alle æggene - og der stilledes vagter ud hos hønsene for at sikre sig de æg, der blev lagt.

SLÆGTSFORSKERNES BIBLIOTEK

Skolen var indrettet til daglig beboelse for ca. 150 mennesker, men nu skulle den give plads til over 500. Der blev strøet halm i gymnastiksalen og skolestuerne, så nogle kunne sove her, mens de mere heldige fik overladt elevværelserne.

Flygtningene, der med korteste varsel var rykket ind på højskolen i marts 1945, opholdt sig her et år, hvorefter de blev overført til de større lejre, der efterhånden oprettedes forskellige steder i landet.

Hovedparten af de tyskere, der blev sendt til Danmark i krigens sidste tid, kom fra den del af Tyskland, som blev overtaget af Polen eller Sovjetunionen. De var altså hjemmehørende i Østpreussen, Danzig, Pommern m. v.. Det angives, at der ved kapitulationen i maj 1945 var knap 250.000 flygtninge i Danmark - desuden et betydeligt antal syge eller sårede soldater - og de sidste blev ikke hjemsendt (til Vesttyskland) før i foråret 1949.

I Hillerød politikreds blev antallet umiddelbart efter den 5. maj optalt til 2.069, heraf var der 520 på Grundtvigs Højskole, 337 på Luthersk Missionsforenings Højskole, 70 på "Skovlyst" og 96 på Missionshotellet. I Nødebo blev der skaffet plads til 115.

Der foreligger ikke mange oplysninger om, hvorledes dagligdagen formede sig for flygtningene. At pladsforholdene på Grundtvigs Højskole var særdeles ringe, er allerede berørt. De mange mennesker kunne færdes i parken, men der var forbud mod at forlade "lejren".

Denne sidste bestemmelse fremgår af arbejds- og socialministeriets reglement for tyske flygtninge i Danmark, men den blev tilsyneladende ikke overholdt så længe. For Hillerøds vedkommende blev det ret hurtigt muligt for flygtningene at gå i kirke.

Af nævnte ministeriums kostreglement (af 24. maj 1945) fremgik, at den daglige ration af fødevarer pr. person var 350 g rugbrød, 125 g sigtebrød, 20 g smør, 25 g kødpålæg, 25 g ost og 15 g sukker. Desuden tildeltes der pr. uge 1900 g kartofler samt 1400 g hvidkål, gulerødder eller kålrabi m. m. samt 120 g gryn, 50 g kød og 1,15 l skummetmælk. Det giver i alt 2035 daglige kalorier. Normalforbruget for

SLÆGTSFORSKERNES BIBLIOTEK

en voksen mand, der ikke arbejder, regnedes til 2400-2600 kalorier pr. dag i datidens Danmark.

Ved ankomsten til de danske flygtningelejre var der mange gamle og syge, og den spartanske kost har ikke fremmet muligheden for, at de i forvejen ofte underernærede mennesker kunne blive restitueret. Den lange tur fra hjemlandet havde ofte budt på utrolige vanskeligheder.

Det kan derfor ikke overraske, at dødeligheden var stor. På højskolen blev der indrettet et kapel under den åbne veranda til forstanderboligen, og til tider benyttedes også det store kælderrum under køkkenet.

En del blev begravet på Nyhuse kirkegård, hvor man en tid kunne se nogle simple trækors på gravstederne, andre fandt deres sidste hvilested i Tjæreby. Om der også blev begravet flygtninge i højskolens park, således som det senere blev berettet, har ikke kunnet bekræftes.

Flygtninge i højskolens gymnastiksal

I Henrik Havreheds store bog "De tyske flygtninge i Danmark 1945-1949" anføres, at der i dag (dvs. 1987) findes 37 kirkegårde med gravsteder for 14.900 flygtninge og 10.250 tyske soldater. Oprindelig fandtes der begravelser på 475 danske kirkegårde. I samme bog nævnes der i øvrigt ikke et eneste sted noget om flygtningene i Hillerød - formodentlig fordi de ikke var her så længe.

SLÆGTSFORSKERNES BIBLIOTEK

Som omtalt måtte alle skolens beboere flytte ud, da der skulle indrettes flygtningelejr, og dette er naturligvis en væsentlig årsag til, at man har så lidt viden om de fremmedes vilkår i dagligdagen.

Bedst indsigt i forholdene fik nok de to familier, der boede i "Ole Jensens Hus". Det er den ældre, stadig eksisterende, villa beliggende tæt ved den i 1986-87 nedrevne hovedbygning.

Ole Jensen var lærer ved højskolen 1895-1934, og han boede med sin familie i huset til 1948. I lejligheden på første sal logerede Inger og Emil Petersen i den tid, der skrives om her. De var lærere på skolen, og Inger Petersen har meddelt flere af de oplysninger, som nærværende artikel bygger på.

Hun fortæller, at Ole Jensens voksne datter, Asta, ret hurtigt begyndte at hjælpe børnene på højskolen. Hun gav dem papir, og hjalp dem med at lave papirflyvere, og hun skaffede hyldebær for at sikre børnene vitamintilskud til kosten.

Inger Petersen fortæller også, at der var ret mange mennesker i skolens omegn, der på forskellig vis søgte at mildne kårene for de fremmede. Der blev oprettet et velfærdsudvalg, som søgte at sikre flygtningene en bedre kost end den i reglementet foreskrevne, og der blev også skaffet træ og redskaber til træarbejde, således at de voksne kunne lave legetøj til børnene.

Ved juletid blev beboerne i "Ole Jensens Hus" og mange andre danske inviteret til at se en udstilling af de træarbejder (legetøj), man havde lavet. Der var blevet fundet plads til udstillingen på loftet i den bygning, der rummer foredragssalen og nogle elevværelser. Her er der et ret stort åbent loftsrum med et par tagvinduer, og Inger Petersen fortæller, at det var meget imponerende at se, hvad man havde formået at lave med de enkle midler: Meget sindrige stykker legetøj med snoretræk eller andre ting, der var rene kunstværker.

*

For de danske myndigheder gik bestræbelserne ret hurtigt efter kapitulationen ud på at samle de mange flygtninge i

SLÆGTSFORSKERNES BIBLIOTEK

et fåtal af større lejre, således at de beslaglagte skoler, idrætshaller, hoteller m. v. kunne frigøres til det oprindelige formål.

I den tid, højskolen var beslaglagt, boede forstanderfamilien (C. P. O. Christiansen) på "Amtstuegården". Dette meget rummelige hus var hovedbygning i den planteskole, der lå ved Harløsevej, næsten lige over for højskolen. Planteskoleområdet er nu udstykket til de mange parcelhusgrunde i "Forfatterkvarteret".

På "Amtstuegården" havde man afgivet plads til en meget stor del af højskolens opmagasinerede ejendele, og der var også blevet stillet nogle værelser til rådighed for familien Christiansen, således at denne fik en hel lille lejlighed.

Fru Christiansen skriver i skolens årsskrift (1946) om de første måneder efter flygtningenes bortrejse: "En af de sidste Dage i Februar ringede Telefonen: Flygtningene er borte, nu maa De selv passe paa, at Varmeapparaterne ikke fryser, selv om Skolen ikke er frigivet endnu ..... Det viste sig, at hele Huset var sortvægget af Fugt. Vi maatte have kraftig Varme paa hele Skolen,og det varede Uger, inden Malerne kunde komme i Gang med nogenlunde tørre Vægge. Flygtningene havde ikke ødelagt Huset med Vilje. Men ..... og naar alle disse Mennesker et Par Gange om Dagen staar i Kø i deres Træfodtøj gennem Spisesalen, Anretterværelset, Køkkenet og Bryggerset, saa kan ingen Gulve holde til det. .....

Men nu skulde der rettes op. Først Desinfektionen, som var ved at tage Vejret fra en i flere Uger. .....Hvordan skulde de (håndværksmestrene) faa Svende til alt det Arbejde paa saa kort Tid, saa vi kunde begynde til Maj? ....."

Man kom i gang med sommerkususet til normal tid (3. maj) med knap 150 elever, og i efteråret 1946 fejredes det 50-års jubilæum for skolens oprettelse i 1895, som oprindelig var planlagt til at blive afholdt i oktober 1945 - en bevæget og meget usædvanlig periode i skolens historie var afsluttet.

*

Efter at flygtningene var blevet overført til lejre i Jylland (bl. a. Grove ved Karup og Ålborg) og efter, at de senere kom tilbage til (Vest)tyskland, har Inger Petersen brevvekslet med et par af de kvinder, hun havde en vis kontakt

SLÆGTSFORSKERNES BIBLIOTEK

med på højskolen. Frau Fränze Patzke har skrevet fra Grove ved Karup den 5, marts og den 21. maj 1947 samt fra Lübeck den 9. maj 1948, og Frau Anna Sehring har sendt et brev fra Hameln (Niedersachsen) den 12. marts 1947.

I dette sidste gives der udtryk for en stor taknemmelighed for den direkte hjælp, tyskerne fik fra privat dansk side og for den støtte og opmuntring, det var at møde medfølelse og forståelse under de vanskelige vilkår i Danmark.

Hameln, d. 12. III. 47

Sehrgeehrte Frau Petersen!

Nachdem wir nun schon seit Dezember in Deutschland sind und uns etwas eingelebt haben, ist es mir ein Bedürfnis Ihnen einen Gruss zu senden und unser Ergehen zu schildern. Zunächst aber möchte ich Ihnen, liebe Frau Petersen, sowie Ihrem werten Herrn Gemahl, nochmals meinen innigen Dank für alle Liebe und Fürsorge, die Sie uns haben angedeihen lassen, aussprechen. Es war so wohltuend in der Fremde und in der Not so liebe Menschen und soviel Mitgefühl zu finden. Wir sprechen so oft von Ihnen und gedenken Ihrer in Liebe und Dankbarkeit, wir haben und werden nichts vergessen. Unsere Fahrt nach Horn back verlief ganz gut. Wir erhielten ein hübsches Zimmer in einem Hotel an der See, es war warm und die Verpflegung gut. Bei unserem ersten Kirch-

Da brevet tillige giver et indtryk af de tragiske hændelser og utrolige oplevelser under flugten fra de østtyske landsdele, og da der tillige skrives om besværet med at få "indrejsetilladelse" til Vesttyskland, medtages her i oversættelse et uddrag af Anna Sehrings brev:

Ved vor første kirkegang havde vi den store glæde at finde min broder. Der var en præst der, som havde en liste over flygtninge i Flensborg; der fandt jeg min broders navn. Snart modtog vi også den første post fra Tyskland; det var et brev fra min mand, som havde været i amerikansk fangenskab, men som var blevet løsladt

SLÆGTSFORSKERNES BIBLIOTEK

i august 1945. Også fra min broder og fra min søster fik vi breve. Vi var lykkelige ved at erfare, at vore nærmeste var i live. Efterretningerne var ellers meget triste, thi 20 af vore slægtninge er døde under flugten og de efterfølgende strabadser. To af mine kusiner er druknet sammen med alle deres børn. Min søster var fra 22. januar til 20. juni 1945 på flugt fra Breslau, over Berlin og Hamburg til Erlangen i Bayern. Denne var deres mål. (De var) hele tiden på landevejene og hver nat sammen med forskellige mennesker; de har oplevet frygtelige ting, endog paratyfus. Min niece har skrevet om sin flugt, det er rystende at læse. Min mand havde fundet min søster, og opholdt sig der nogle uger. Min broders familie befandt sig til for nylig i Danmark, men er nu også kommet hjem. Vore bekendte, som var blevet i Zoppot, havde oplevet skrækkelige ting under russerne og Polen, og blev derefter udvist. Selv om vi mistede alt, er vi glade for, at vi ikke blev i Danzig-Zoppot. Her i Hameln i Niedersachsen har min mand fundet et andet hjem; han har været heldig: En stilling og en pæn bolig. Vi har her to værelser, meget godt møbleret, med små tæpper og fjerdyner - hos en venlig, ældre dame.Vor rejse til Tyskland kom ret pludselig: Min mand havde sørget for indrejsetilladelse, med militærregeringens stempel. Fru Ranck og fru Patzke er stadig i Danmark. Jeg glemte at skrive, at vi i juli 1946 blev flyttet (fra Hornbæk) til Ålborg. Der boede vi i en barak. Jeg var talsmand (Betreuin) for 250 flygtninge; det var meget vanskeligt. I Hornbæk havde jeg, før overflyttelsen til Ålborg, den glæde at forberede mine elever til den første altergang. Det var mig til stor glæde. .... Hjemrejsen forløb meget godt, også min mor har overstået alt, selv om det var meget koldt. Her i Hameln ventede min mand os. Gensynsglæden var stor. Jeg var dog rystet over hans udseende. Han er frygtelig mager, kun skind og ben. Jeg bestræber mig nu på at give ham noget nærende, men det lykkes mig ikke rigtigt; der mangler fedt. ... Jeg vil dog ikke beklage mig; alle her har det jo på samme måde. Min mor er glad ved, at hun har fået samlet os alle. Nu har jeg, kære fru Petersen, forhåbentlig ikke berettet så meget, at .....

Anton Mariegaard

FORSIDEBILLEDET er en grafisk fremstilling af flygtningestrømmen fra de østtyske havne. Den gælder for perioden medio april - medio maj 1945. Det ses, at København og Kiel modtog det største antal mennesker. Blandt de danske havnebyer gik der også flygtningeskibe til Sønderborg, Nyborg, Århus, Rønne og flere andre - endog til så små havne som Masnedø, Fakse Ladeplads og Klintholm på Møen.

De anførte tal for København angiver 69.000 flygtninge, 60.800 sårede og 14.410 soldater. Det skønnes, at der i tiden januar - maj 1945 blev evakueret over 2 millioner mennesker fra havnene i Østprøjsen, Pommern og Danzig. Det er den største transport ad søvejen af mennesker inden for et så kort tidsmål, man nogen sinde har det. Der deltog over 800 skibe, lige fra slagkrydsere og lazaretskibe til fiskekuttere og slæbebåde.

I hele perioden søgte de allierede at uskadeliggøre flest mulig skibe i Østersøen, og der blev sænket mange fartøjer med flygtninge. Korsene, der er indtegnet på kortet, markerer sænkede skibe.

SLÆGTSFORSKERNES BIBLIOTEK

GÅRD- OG HUSNAVNE I HILLERØD KOMMUNE

I medlemsbladet, nr. 3, 1992, omtalte jeg arbejdet med at fremstille en liste over gård- og husnavne i Hillerød Kommune. Tanken var at samle disse navne i et alfabetisk register med henvisning til ejendommenes nuværende adresse, altså f.eks.: Bagergården - Slotsgade 1.

Formålet med registeret samt nogle principielle overvejelser blev også anført i samme artikel. Arbejdet har nu fået en sådan form, at det kan fremlægges for alle interesserede. Det foreligger som en foreløbig liste, omfattende ca. 520 navne, og listen kan studeres i fotokopieret form i Lokalhistorisk Arkiv på Hillerød Bibliotek.

Når registeret betragtes som foreløbigt, skyldes det, at ikke alle områder i kommunen er blevet dækket lige godt ind. Mangler og fejl findes utvivlsomt i denne 1. udgave af registeret. Netop dette forhold kan forhåbentlig få interesserede til at henvende sig til undertegnede med oplysninger, så registeret med tiden kan blive fuldstændigt. Enhver tilføjelse eller rettelse vil blive modtaget med tak.

Skulle der være læsere, der ønsker at få listen, kan de revirere den hos undertegnede - imod at betale for fotokopieringen (+ evt. porto).

Asger Berg

SLÆGTSFORSKERNES BIBLIOTEK

MEDLEMSKONTINGENT

Nogle få medlemmer har endnu ikke betalt kontingent til foreningen for indeværende år.Benyt venligst det tidligere tilsendte indbetalingskort: Postgironummer 7 04 46 07, Tjørnevang 4, 3400 Hillerød.

Kontingent: kr. 100,-; pensionister og studerende kr.50,-.

BESTYRELSEN

Formand: Margrethe Krogh Sørensen, Hestehavevej 13, 3400 Hillerød	42 26 72 32
Næstformand: Jørgen Berner, Åvang 78, 3400 Hillerød	42 26 06 13
Kasserer: Anton Mariegaard, Tjørnevang 4, 3400 Hillerød	42 26 24 32
Sekretær: Eva Holm-Nielsen, S. Kierkegårdsvej 1, 3400 Hillerød	42 26 46 89
Asger Berg, S. Kierkegårdsvej 1, 3400 Hillerød	42 26 46 89
Peter Madsen, Paradisvænget 20, 3400 Hillerød	42 26 27 11
- - - -	
Lisbet Schacht Hansen, Lokalhistorisk Arkiv, Bakkegade 23, Hill.	42 26 95 22

MEDLEMSBLADET

kommer 4 gange om året. Næste nummer forventes udsendt i november 1993. Bidrag til bladet bedes sendt til redaktøren senest den 1o. november:

Anton Mariegaard, Tjørnevang 4, 3400 Hillerød 42 26 24 32

LOKALHISTORISK FORENING I HILLERØD KOMMUNE

MED STØTTE FRA:

C.A. Andersen malerfirma - Baltica Finans - Bikuben - Borg & Green - Dansk Lokalhistorisk Forening - Den Danske Bank -Det Nationalhistoriske Museum på Frederiksborg - Grafisk Center Hillerød - FO Arbejdernes Fællesorganisations Byggeaktieselskab - Frederiksborg Amts Avis - Hillerød Bibliotek - Hillerød Kommune - Hillerød Posten -Høvelt Electric - Jyske Bank - Ristorante La Perla - Lokalbanken - Nykredit - Ullerød Brugsforening - Unibank -Wiibroes Bryggeri.

Lokalhistorisk Forening Hillerød Kommune

SLÆGTSFORSKERNES BIBLIOTEK

GRAFISK CENTER
HILLERØD

Milnersvej 46 · 3400 Hillerød
Tlf. 48 24 27 00

FULL-SERVICE
- fra idé til færdig tryk

BROCHURER
KATALOGER
ÅRSBERETNINGER
PLAKATER
TIDSSKRIFTER
BØGER

Vi har:

Tegnestue - Fotosats

Diskette-konvertering samt scanning af billeder

Reproduktion af 4-farve og sort/hvid

Trykning på store og små offsetmaskiner samt efterbehandling

SLÆGTSFORSKERNES BIBLIOTEK